

Den Haagschen afgevaardigde wacht geen benijdenswaardige taak, de algemeene vergadering onmiddellijk vóór het inwerkingtreden der ziekte wet, waartegenover organisatie onschatbaar nut kan hebben (gemis aan organisatie onherstelbaar nadeel moet brengen) te trachten te bewegen, de Maatschappij de wapenrusting te doen nederleggen, en... eventjes heel wat anders te gaan beginnen! De C. O., welgeschapen, krachtig ontwikkeld, doeltreffend werkend: vaarwel; de afdelingsziekenfondsen: adieu; de Maatschappij-contracten (tallooze loopen nog vijf jaar): een streep erdoor; dit alles liefst binnen luttele maanden, want tijdens het onttakelen der Maatschappij is de geneeskundige stand al zeer ongeschikt om den strijd tegen overheidsmaatregelen op te nemen. Is de onttakeling nog niet te ver gevorderd, zoodat de Maatschappij nog met het ziekenfondshuisartsenbelang zich zou kunnen vereenzelvigen (het zou niet de eerste keer zijn!), dan staan eerst recht de specialisten op den tocht; door het getreuzel en getob met het baren (door eenige achtereenvolgende rachitisch osteomalacische hoofdbesturen) van een regeling voor hen is de gansche Maatschappij reeds prikkelbaar!

Ik meen, dat tegenover het standpunt van de specialistengroep in den Haag, in het bovenaangehaald bericht vermeld, het ter voorkoming van misverstand in de Maatschappij nuttig is, er hier op te wijzen, dat uit Amsterdam, Rotterdam, Groningen, Apeldoorn en Dordrecht de specialisten wel met de C. V.-voorstellen bleken in te stemmen. Slechts art. 25b, hetwelk het lidmaatschap der Maatschappij niet vereenigbaar acht met dat voor een andere vakvereeniging, ging sommigen te ver; indien echter de Maatschappij aan de specialisten een goede regeling geeft, dan zullen de 95 specialisten, die van de 120 specialisten te Amsterdam bedankten, en de 53, die van de 63 te Rotterdam bedankten, en ook nog wel een deel der 54, die van de 108 te 's-Gravenhage bedankten, zich met gerustheid in de Maatschappij organiseren.

De raadgevende en werkcommissies der Maatschappij, C. C., C. O. en C. V., achten de voorstellen der C. V. daartoe praktisch geschikt. De voorstellen van het hoofdbestuur, half gereed, halfslachtig, doch dubbel ingewikkeld, waarborgen... eindeloos getob.

Rotterdam, 5 October 1918.

H. K. DE HAAS.

HET TEKORT AAN GENEESKUNDIGE HULP BIJ DE TEGENWOORDIGE GRIEPPANDEMIE.

Een feit is, dat tegenwoordig bij de heerschende grieppandemie zich een ernstig tekort aan geneeskundige hulp doet gevoelen. Is hierin eenige verbetering te brengen? Zeer zeker en wel op de volgende manier: door een beroep te doen op de Nederlandsche klinische hoogleeraren en de semi-artsen. De hoogleeraren zouden hun colleges voor semi-artsen kunnen stopzetten, bijv. tot na de Kerstvacantie en de semi-artsen konden dan of assistentie gaan verlenen aan met werk overladen artsen of waarnemen voor zieke artsen. Dit zal voor de semi-artsen een studieverlenging van een paar maanden meebrengen, in ruil waarvan zij de voldoening met zich zullen meedragen een zeer nuttig werk verricht te hebben.

Meer wil ik er niet van zeggen. Maar wordt er gehandeld, dan *spoedig*. „Aux grands maux les grands remèdes”.

Nieuwpoort, 4 November 1918.

H. SCHOLS.

BRIEFWISSELING.

DE ZIEKTEWET EN DE DOKTERSFONDSEN.

Collega POSTHUMA te Loenen a. d. Vecht verzoekt ons onderstaand schrijven van minister AALBERSE te plaatsen in aansluiting aan zijn ingezonden stuk in n°. 16 van dit *Tijdschrift* bldz. 1330.

„Naar aanleiding van uw nevenvermeld schrijven heb ik de eer u mede te deelen, dat ook naar mijn meening een verzekerde, die lid is van een z.g. doktersfonds, door een verklaring van den betrokken dokter, waaruit het lidmaatschap van het